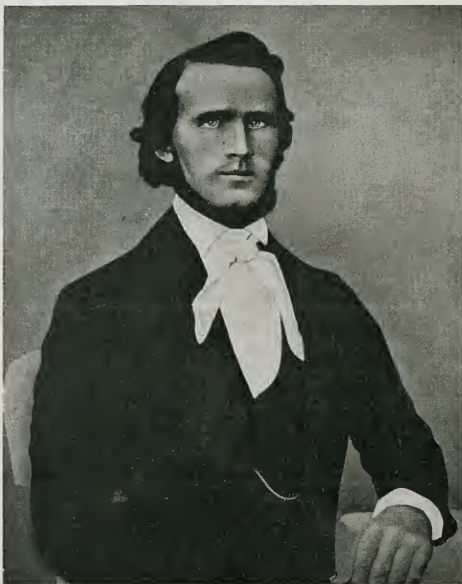

De Ster

RICHARD BALLANTYNE
werd geboren op 26 Augustus 1817.
Hij organiseerde de eerste Zondagsschool der Kerk
(Zie het artikel op blz. 242)

15 Augustus 1949

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

49e JAARGANG • No. 8

INHOUD :

	Blz.
Dingen van werkelijke waarde, door LeGrand Richards	227
In Memoriam Ralph C. Wagner	230
Wat het betekent een Heilige der Laatste Dagen te zijn, door Harvey L. Taylor	231
Rijmpreekjes-nabloei no. 27	233
De Zending Rond	234
Wij geloven, door T. Edgar Lyon	236
De Geschiedenis van onze Zendingen	240
„Ons Zondagsschool”, door Matthijs J. van Os	242
De Heiligen der Laatste Dagen en Muziek, door Joseph G. Wood	244
Menschenoogen, door Alice Nahon	247
Aankomst en Vertrek	249
Gebeurtenissen in de Zending	253

Redacteur: CORNELIUS ZAPPEY,

Assistente: TINE PLAIZIER.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

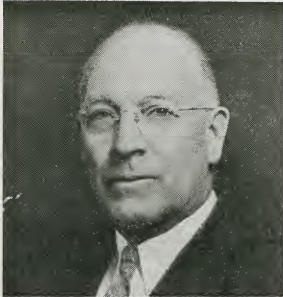
ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

Dingen van werkelijke waarde

door LeGrand Richards

Presiderende Bisschop der Kerk.

*

Uittreksels van een toespraak, gehouden op Zondag 3 April 1949, in de Tabernakel te Salt Lake City, tijdens de halfjaarlijkse Algemene Conferentie der Kerk.

Er is gezegd, dat er in deze wereld twee dingen zijn van werkelijke waarde, waaraan alle andere dingen ondergeschikt zijn; en ik geloof, dat, indien er enig volk is, dat geleerd heeft de dingen van werkelijke waarde te kennen, dit wel het volk van de Heiligen der Laatste Dagen is. Gij herinnert U, dat in de avond een Joodse leraar tot Jezus kwam, om van Hem te leren over de dingen van werkelijke waarde, en toen hij de Heiland ontmoette, zeide:

„...Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een Leeraar van God gekomen; want niemand kan deze teekenen doen, die Gij doet, zoo God met hem niet is.”
Joh. 3 : 2.

Jezus beantwoordde deze vraag niet met een of andere ingewikkelde filosofie der mensen, doch zeide tot Nicodemus: „...Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.”

Natuurlijk begreep Nicodemus Hem niet en vroeg: „Hoe kan een mensch geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijn moeders buik ingaan, en geboren worden?”

Waarop Jezus antwoordde: „Zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”

Vele mensen zijn, zoals Jezus deze Joodse leraar onderrichtte, wederom geboren. Neem bijvoorbeeld de Apostel Paulus.

Hij was een man, die de waarheid niet kende. Op de weg naar Damascus verscheen hem onze Zaligmaker en wees hem op de fout, welke hij beging: „Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan.” Hand. 9 : 4-5. Gij weet hoe het leven van Paulus verliep. Vanaf dat moment ging hij voort tot hij naar Rome vertrok en daar voor Festus en koning Agrippa verscheen. In

zijn getuigenis tot hen vertelde hij, hoe hij een licht had gezien, en de stem van de Heiland tot hem had horen spreken, doch zij konden hem niet begrijpen. Festus zeide zelfs met luider stem: „Gij raast, Paulus, de groote geleerdheid brengt u tot razernij!” Hand. 26 : 24.

Waarop Paulus antwoordde: „Ik raas niet, machtigste Festus, maar ik spreek woorden van waarheid en van een gezond verstand.” En toen sprak Agrippa: „Gij beweegt mij bijna een Christen te worden.”

Terwijl Paulus geketend voor hen stond, zeide hij: „Ik wenschte wel van God, dat, én bijna én geheellig, niet alleen gij, maar ook allen, die mij heden hooren, zoodanig wierden, gelijk ik ben, uitgenomen deze banden.”

Paulus had gevonden, wat in deze wereld werkelijke waarde heeft, en hij was bereid er zijn leven voor te geven. En Petrus, die grote boodschapper der waarheid, werd na het ontvangen van de Heilige Geest geboden Jezus de Gekruisigde niet meer te prediken in de straten van Jeruzalem, doch hij antwoordde op dit bevel: „Wien zal men gehoorzamen, God of de menschen?”

Hij ging voort met wat hem opgedragen was, omdat hij wederom geboren was en wist, wat werkelijke waarde had in deze wereld.

Daar is eveneens Alma, de zoon van Alma, die de heiligen vervolgde tot de engel des Heren aan hem verscheen en hem attent maakte op zijn fout. De aarde beefde, toen de engel tot hem sprak, doch daarna predikte Alma voortdurend het Evangelie waar hij kon, hoewel hij naar zijn

eigen oordeel niet luid genoeg roepen kon om de gehele wereld aan te manen zich te bekeren.

„O, dat ik een engel ware, en de wensch van mijn harte hadde, opdat ik mocht voortgaan en spreken met de bazuin van God, met eene stem om de aarde te doen beven, en bekeerig te roepen tot ieder volk.”

Alma 29 : 1.

Dit zeide hij omdat hij wist, dat de aarde werkelijk gebeefd had, toen de engel met hem sprak. Zo vond Alma datgene, wat werkelijke waarde had, en daaraan wijdde hij zijn gehele leven. Dit was ook zo met de profeten van toen en heden.

Toen Joseph Smith zijn levensgeschiedenis schreef, zeide hij verbaasd te zijn, dat hij, een heel gewone jongen, een boerenknecht zonder enige ontwikkeling, het onderwerp zou worden van zoveel gesprekken en belangstelling van de zijde der groten uit zijn omgeving. Hij zeide:

„Ik had werkelijk een licht gezien, en in dat licht zag ik twee Wezens, en Zij spraken werkelijk tot mij; en alhoewel ik gehaat en vervolgd werd, omdat ik zeide een visioen gezien te hebben, zo was het toch waar; en terwijl zij mij vervolgden en beschimpten, en alle soorten kwaad valselijk van mij spraken, omdat ik dat zeide, zo werd ik geleid in mijn hart te zeggen: Waarom vervolgt men mij voor het vertellen der waarheid? Ik heb werkelijk een visioen gezien, en wie ben ik, dat ik God kan weerstaan, of waarom denkt de wereld mij te kunnen doen loochenen, wat ik werkelijk gezien heb? Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik was zeker, dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat te doen; ik wist tenminste dat ik, door dit te doen, God zou beledigen, en onder veroordeling zou komen.”

Na aldus wederom geboren te zijn en nu wetend, wat werkelijk

van waarde was, wijdde hij zijn gehele leven aan dit getuigenis, tot hij dit verzegelde met zijn bloed.

Brigham Young had ongeveer twee jaar nodig vóór hij er toe kon besluiten tot de Kerk toe te treden. Maar toen besteedde hij bijna tien jaren voortdurend aan zendingsarbeid. Op zijn eerste zending had hij zelfs geen overjas en aan het einde van het tiende jaar bestond zijn gehele beloning voor alle door hem in die jaren bewezen diensten uit een half varken, dat de Profet Joseph van iemand gekregen en met hem gedeeld had. Later verklaarde hij in de Tabernakel het Evangelie dertig jaar te hebben bestudeerd, zoals een student een of andere tak van wetenschap bestudeert, terwijl hij dag en nacht over landen en zeeën reisde, doch hiervan toch nog maar het abc te hebben geleerd, want zijn studie voerde hem in de eeuwigheid.

Zo gaat het met de mens, die datgene ontdekt heeft, wat werkelijke waarde heeft in dit leven. En wanneer men die ontdekking heeft gedaan, drukt deze zijn stempel op uw gehele leven, zoals op dat van ieder, die een getuigenis van de waarheid bezit.

Ik vindt de verklaring, die President Clark enige tijd geleden gaf, zeer juist en treffend. Hij zeide, dat een getuigenis de cement vormt, die de Kerk te zamen houdt, en dat, indien wij geen getuigenis hadden, wij niet zou-

den kunnen doen, wat nu door ons tot stand wordt gebracht.

Aan deze getuigenissen zou U er vele uit eigen ervaring of die Uwer familie kunnen toevoegen. De tijd laat niet toe, dat ik U van mijn eigen ervaringen vertel, maar ik zeg U, dat de getuigenis van de goddelijkheid van dit werk de kostbaarste schat in mijn leven is. Dat ik boven alles liever dit getuigenis zie branden in de harten van mijn kinderen en kleinderen dan iets anders ter wereld.

Tot slot zou ik U gaarne voorlezen de woorden van Nephi:

„En de engel zeide tot mij: Zie, het Lam Gods, ja, den Zoon des Eewigen Vaders! Weet gij de beteekenis van den boom, welken uw vader heeft gezien?

„Ik antwoordde hem, zeggende: Ja, het is de liefde van God, die zichzelf uitstort in de harten der menschenkinderen; daarom is zij de begerlijkste boven alle dingen.

„En hij (de engel) zeide tot mij: Ja, en het aangenaamste voor de ziel.”

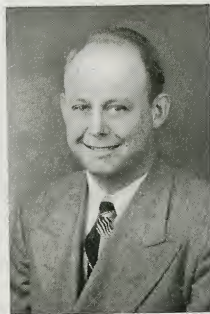
1 Nephi 11 : 21-23.

Ik getuig tot U, mijn broeders en zusters, dat niets in de wereld vergeleken kan worden met de liefde Gods en het getuigenis van de waarheid, dat men ontvangt door de wedergeboorte en een kennis van de dingen, die werkelijk waarde hebben. Dan zult U zich niet bezorgd behoeven te maken over andere dingen. Dat God U allen mag zegenen bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen.

Gods schatkameren bestaan uit de harten der Heiligen.

Ghazzali.

IN MEMORIAM

*Op Maandag, 25 Juli 1949, ging tot onze grote droefheid
van ons heen, onze geliefde broeder Ouderling*

RALPH C. WAGNER

op de leeftijd van ruim zes en twintig jaar.

*

*„Zalig zijn de vreedzamen, want zij
zullen Gods kinderen genaamd worden.”*

Deze woorden van de Heiland zijn zeer zeker van toepassing op Oud. Ralph C. Wagner, een zending, die door de gehele Nederlandse Zending geliefd was. Gedurende de tijd, dat hij in de Zending arbeidde, droeg hij de vrede, welke hij zelf bezat, uit aan allen, met wie hij in aanraking kwam.

Oud. Wagner, die op 31 Maart 1923 te Salt Lake City, Utah, Amerika, geboren werd als zoon van wijlen George F. Wagner en Florence M. Moffat, kwam op 7 Mei 1948 in Nederland aan. Hij werd uit de Pionier-Stake van Zion op zending geroepen en als zodanig bevestigd door President Milton R. Hunter van

de Eerste Raad der Zeventigers.

Hij gaf gehoor aan de oproep om op zending te gaan, omdat hij een brandend getuigenis bezat van de goddelijkheid van Joseph Smith's zending. Aan dit getuigenis paarde hij een grote liefde voor alle mensen. Door deze liefde voor God en zijn medemensen vervulde hij het eerste en tweede gebod van onze Hemelse Vader. Het getuigenis, hetwelk hij uitdroeg aan allen, met wie hij in aanraking kwam, zal bij de oprechte van hart nimmer vervagen. Evenmin zullen degenen, die zijn meesterlijk pianospel hoorden, vergeten hoe graag hij voor hen speelde en hun door zijn spel troost en vreugde schonk.

De Zending heeft een goede zendingeling en een getrouwe vriend

en broeder verloren, doch Oud. Wagner is door zijn Hemelse Vader naar een ander zendingsveld geroepen, waar hij zijn Heiland en Zaligmaker zal blijven dienen. Moge dit ons, die hem kenden en zijn gemis voelen, en zijn ouders en familieleden tot troost zijn.

Op Donderdag, 28 Juli, werd een plechtige dienst gehouden in het kerkgebouw aan de Bas Jungeriusstraat te Rotterdam Zuid, waar Oud. Wagner stond opgebaard. In deze dienst waren alle zendelingen uit de gehele Zending aanwezig. Des middags en 's avonds namen de leden afscheid van broeder Wagner. Zaterdag, 30 Juli, keerde broeder Wagner terug naar Salt Lake City, alwaar hij ter aarde besteld zal worden.

—o—

Wat het betekent een Heilige der laatste dagen te zijn

door Harvey L. Taylor.

Wanneer men gedoopt is en bevestigd als lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, neemt men ernstige en heilige plichten op

zich. Men heeft beloofd het goede leven, zoals dit door Christus werd gepredikt, te leven. Dit geslacht van Heiligen heeft groter licht ontvangen en meer-

dere kennis gekregen om hen te helpen hun plichten ten opzichte van elkander te beseffen en de plannen, die onze Hemelse Vader met Zijn kinderen heeft, te begripen.

Onze godsdienst kan men niet als een kleed aandoen of afleggen, al naar gelang de omstandigheden zulks vereisen. Hij moet, integendeel, een onverbreekelijk deel van ons leven vormen, waardoor onze daden worden geleid en bestuurd. President Brigham Young zeide eens: „Onze godsdienst is een wérkelijke godsdienst. Hij bestrijkt het gehele leven van de mens. Wij moeten onszelf niet toestaan naar het veld te gaan om te ploegen, zonder onze godsdienst. Wij moeten ons niet naar kantoor begeven, of achter de toonbank plaatsnemen om goederen te verkopen, of een wisselkantoor betreden om er de gehele dag met geld om te gaan, zonder onze godsdienst. Wij moeten niet op een plezier- of zakenreis gaan zonder God en onze godsdienst.” De wereld heeft veel meer belangstelling voor wat wij doen dan in wat wij zeggen.

Tijdens Zijn korte zending hier op aarde herhaalde Jezus vele malen: „Aan de vruchten zult gij ze kennen.” De Kerk heeft geen behoefte aan lippendienst. Er moet werk worden verricht. Welvaartprojecten moeten ten uitvoer worden gebracht, klassen onderricht gegeven, gemeenten onderwezen, zendingsarbeid gedaan, boeken bijgehouden, nieuwe kerkgebouwen opgericht en oude hersteld en onderhouden. Onze Kerk is er een van grote activiteit. Allen moeten aan het door haar opgestelde programma

medewerken en haar groei stimuleren.

Heiligen der Laatste Dagen behoren actief deel te nemen aan 't maatschappelijke, economische en politieke leven hunner gemeenschap en iedere opgelegde plicht met een eerlijk en oprecht hart vervullen. Zij moeten de wetten van het land gehoorzamen. Zij moeten de mannen steunen, die aangesteld werden om deze wetten ten uitvoer te leggen, doch terzelfdertijd zouden zij alles in het werk stellen om oneerlijkheid en verkeerde handelingen van staatsambtenaren te weren en uit te roeien. Zij moeten hun land liefhebben en het zowel in vreedstijd als in oorlog tegen aanvallers beschermen. Zij moeten alle mensen het recht toekennen gehoord te worden, doch alvorens geloof te hechten aan het gesprokene zouden zij eerst ernstig nadenken en in gebed gaan.

Een ware Heilige der Laatste Dagen voelt een diepe verantwoordelijkheid ten opzichte van zijn werkgever. Hij zal de gehele dag arbeiden, indien hij voor een gehele dag betaald wordt. Hij heeft geen toezicht nodig, omdat men hem kan vertrouwen. Indien een Heilige der Laatste Dagen mensen in dienst heeft, zal hij hen eerlijk behandelen en oprecht begrip tonen voor hun moeilijkheden.

Ware Heiligen der Laatste Dagen stichten een goed tehuis en brengen een goed gezin groot. Zij leren hun kinderen te bidden en verdraagzaam te zijn tegen alle mensen, ongeacht ras, stand of geloof. Zij leren hun het Woord van Wijsheid te onderhouden onder alle omstandighe-

den. Zij leren hun het vrouwzijn te eren en de ouderdom te eerbiedigen. Zij leren hun Gods Priesterschap te eren en te respecteren, omdat dit de macht en de autoriteit bezit, waardoor alles tot stand wordt gebracht.

Een Heilige der Laatste Dagen te zijn betekent, dat allen, die deze naam op zich nemen, rein en deugdzaam zullen leven, want: „De Geest Gods kan niet wonen in een onreine tabernakel.”

Daar zij geloven in de eeuwige vooruitgang van de mens, zal geen Heilige der Laatste Dagen tevreden zijn vóór hij alle kennis, die hij in zich op kan nemen, heeft vergaard. Zijn interesse in eigen ontwikkeling en die van zijn kinderen zal groter zijn dan van enig ander volk, omdat hem

van de dag, waarop hij tot de Kerk toetrad, is voorgehouden: „De heerlijkheid Gods is intelligentie”, en dat „geen mens in onwetendheid kan zalig worden.” Hij weet, dat Christus alle mensen leerde, dat zij de waarheid moesten kennen en deze waarheid hen vrij zou maken.

Een Heilige der Laatste Dagen te zijn betekent, dat wij onze zoons zullen voorbereiden op de zedingsarbeid. Wij hebben een Kerk, die altoos doet leren. Ons is de opdracht verstrekt het Evangelie te brengen aan alle naties, talen, geslachten en volken. Dit te doen eist opoffering, doch het offer zal rijke en overvloedige zegeningen tengevolge hebben. Iedere dag vertellen wij de wereld van de wonderen van

(Vervolg op blz. 236)

R IJMPREEKJES-NABLOEI

No. 27. GIJ OUDERS, OVER-LIEFDERIJK.

Gij ouders, óver-liefderijk, bedwingt uw tranen, weent niet meer! De dood is aan de slaap gelijk: de Godsbazuin verbreekt hem weer. Hij, die voor ons Zijn leven gaf, steeg zegepralend uit het graf.

Waarom getreurd? De dood is zoet voor wie des Heren liefde ontving; valt scheiden zwaar, weldra ontmoet ge elkander weer in hemelkring. Legt wie gelooft ook 't leven af, hij stijgt vernieuwd eens uit het graf.

Er is vertroosting in de slag, die smijt een tedere band in gruis; de dood, al brengt hij wee en ach, ontsluit de deur naar 't Vaderhuis. Wie kent de ware Levensstaf, ziet verder dan 't gesloten graf.

De Heiden hulle in schrikgewaad de dood, die zonder hoop hem vindt: een gruwelgeest, een onverlaat, die zijn bewolkt verstand verzint, want mensenwijsheid nimmer gaf één enkel lichtpunt boven 't graf.

Maar daar waar zich de klare schijn van 't openbaringslicht vertoont, waar hoop, geloof en rede zijn, daar wordt het scheidingsleed ontroond. Hij, die voor ons Zijn leven gaf, Hij doet ons juichen boven 't graf.

Naar het Engels van Eliza R. Snow.
Salt Lake City, Utah.

Frank J. Kooyman

DE ZENDING

„The Latter Day Saints”.

Op 15 Juli j.l. speelden „The Latter Day Saints”, ons zendelingenteam, des avonds te Gent in België een basketball-wedstrijd tegen de Hades Basketballclub van deze stad, welke door onze zendingen gewonnen werd met een welverdiende 19-17 zege.

Basketball is een spel, dat vele uren van oefening en voortdurende training vraagt. Het is daarom moeilijk voor de zendingen, die niet allen in dezelfde plaats werkzaam zijn, dikwijls samen te komen voor de zo nodige oefening. Desondanks zijn zij er in geslaagd de wedstrijd te winnen van de Hades-club, die als een der beste teams van België geldt.

De wedstrijd werd gespeeld in de gymnastiekzaal van de Universiteit van Gent. Zij had een zeer spannend verloop en hield de toeschouwers, die gekomen waren om de „Latter Day Saints” te zien spelen, tot de laatste minuut gevangen. Eerst in de laatste minuten viel de beslissing, die uitviel ten voordele van het Amerikaanse zendelingen-team.

Het team, dat bestaat uit de zendingen Kenneth Bacon, Kenneth Glauser, H. Jex Tobler, Dean C. Odenwalder, Dean Hart, Richard Finlinson, Glen Lloyd, Lothar Nestman, August Jaussi en Merrill Shupe, staat onder leiding van br. Roy W. Smith, die eerst kortgeleden tot de Kerk toetrad. Br. Smith trof ook nu alle schikkingen voor deze wedstrijd.

President Cornelius Zappey, alsmede een vertegenwoordiger van het Amerikaanse Consulaat en een plaatsvervanger van de burgemeester van Gent, woonden de wedstrijd bij.

Het was een sportieve gebeurtenis, waarvan alle toeschouwers hebben genoten, en die zeker niet nalaten zal de goede indruk die de leden onzer Kerk in België gemaakt hebben te versterken. Zeker zullen de zendingen, die er aan deel hebben genomen, niet spoedig dit samentreffen met de vriendelijke Vlaamse club vergeten.

ROND

Op 5 Juli j.l. maakten de leden van de Haagse Z.H.V. het gebruikelijke jaarlijkse uitstapje. Des morgens startte men om kwart over acht met een grote touringcar en ging het onder vrolijk gezang op 's Hertogenbosch aan. Vandaar via Vught naar Oisterwijk, waar in een uitspanning werd gegeten en men zich enige uren vermaakte in de grote tuin. De zusters toonden hier, dat zij nog niet te oud waren om van kinderlijke genoegens te kunnen genieten. De foto zegt ons wel hoe zij zich hebben geamuseerd.

Dat Haarlem een actieve gemeente is, hebben wij reeds opgemerkt. De organisaties — met inbegrip van de haardvuuravonden, die bijzonder veel bijval vinden — worden altijd goed bezocht. Daarenboven heeft Haarlem een groot stuk land, dat door de leden als Welvaartproject wordt verzorgd. Des zomers komen prompt iedere Woensdagavond en Zaterdagmiddag de leden, zowel oudere als jongere, maar vooral de jongere, naar het land om te spitten, te wieden,

enz. Naar ons ter ore is gekomen heeft men een gezellige avond ter versterking van de kás voor het begin van de volgende maand op het programma staan. Natuurlijk zal het een in alle opzichten prettige en goede avond worden.

Er is in onze Zending nog een, kleine, gemeente, die alle lof verdient. Ook in de nog jonge Vlaardingse gemeente wordt hard gewerkt. De organisaties ver-

keren in bloeiende welstand en gaan steeds vooruit. Hier ziet u een foto van het Jeugdwerk, dat in deze gemeente wel bijzonder floreert. De Presidente schrijft ons, dat in de zomer van twintig tot dertig kinderen regelmatig het Jeugdwerk bezoeken, doch dat 's winters dit aantal stijgt tot tachtig à negentig! En van al deze kinderen behoren er slechts vier tot de Kerk.

—o—

(Vervolg van blz. 233)

onze godsdienst, Duizenden mensen kunnen ons zien zoals wij zijn. Zullen zij ons ontrouw vinden aan hetgeen wij immer prediken? Het grootste zendingswerk in de wereld zou tot stand komen, wanneer iedere Heilige der Laatste Dagen zou leven, zoals zijn Kerk hem leert te leven. Ons volk is gezegend met wondervolle leiders. Wij worden geleid door mannen met een groot geloof, waarvan velen nationale en internationale vermaardheid als geleerde genieten. Zij zijn door God geroepen tot voorname, zeer verantwoordelijke ambten. Deze mannen moeten wij de steun geven van ons gehele hart en verstand. Wij moeten voor hen bidden en hen waar nodig verdedigen tegen aanvallen van

gedachteloze en onwetende mensen. Zij zijn bekwaam ons terzijde te staan in onze dagelijkse problemen. Wij moeten om deze raad vragen, want wanneer deze gegeven wordt onder Gods inspiratie, zullen grote zegeningen het gevolg zijn.

Een Heilige der Laatste Dagen te zijn betekent voort te gaan zonder vrees. Ons doel staat ons vast voor ogen. Wij weten hoe belangrijk dit leven is en in welk verband het staat met ons verleden en onze toekomst. Wij kennen de voorwaarden, waarop wij omhoog kunnen stijgen of kunnen vallen in deze wereld of in toekomstige werelden. God onthoudt de nederigen en oprechten Zijn geheimen niet. Wat Hij vraagt is ijver en standvastigheid.

—o—

„WIJ GELOVEN”

door T. EDGAR LYON.

x

18. *Wij geloven dat het een goddelijk voorrecht is de geest te kunnen ontwikkelen.*

Toen hij aan een der grote universiteiten in het Oosten der Verenigde Staten studeerde, ontmoette de schrijver daar een Methodistisch predikant, die voor zijn doctoraat werkte. Wij spraken over godsdienst en de praktische toepassing er van in het leven en wisselden van gedachten over de grondbeginselen van onze godsdienst. Hij kreeg belangstelling voor de Heiligen der Laatste Dagen en hun Kerk en wilde graag een hunner

diensten bijwonen. Op een Zondag ging hij naar de vergaderzaal om een onzer gebruikelijke avondmaalsdiensten te bezoeken. Toen de leden binnen stroomden, bezag hij ze opmerksaam, en toen de presiderende autoriteiten hun plaats op het podium innamen, vroeg hij wie zij waren en wat hun dagelijkse bezigheden waren. De bisschop was opticien, een zijner raadgevers voorman in een fabriek en de andere handelsagent en

de secretaris boekhouder. De koorleider was leraar aan het plaatselijk conservatorium en de organist medisch student. Het Avondmaal werd gezegend door een tandheelkundig student en een timmerman.

Na de bediening van het Avondmaal riep de bisschop een man en een vrouw — een gehuwd paar — uit de vergadering om te spreken. Beiden gaven een uitstekende toespraak, waarna de vergadering gesloten werd door een gebed, opgezonden door een der leden. Toen wij het gebouw verlieten wist de Methodistische predikant weinig te zeggen, doch later op de avond, op de slaapzaal, maakte hij een belangwekkende opmerking. „Vanavond bezocht ik Uw vergadering,” zeide hij, „met een welbewust vooroordeel. Ik heb reeds vele kerken bezocht, die geen gesalarieerde predikanten en dergelijke hadden, doch die bezoeken zijn altijd een teleurstelling geweest. De leiding was middelmatig en het peil der aanwezigen beneden dat van de meeste Christelijke gemeenschappen. Hun leiders bleken mannen te zijn, die wegens hun inferioriteit in de wereld niet geslaagd waren en een middel gevonden hadden toch nog enige erkenning te ontvangen door mensen te leiden, nog minder bekwaam dan zijzelf. Vanavond heb ik voor het eerst iets gezien, wat ik onmogelijk achtte. Ik zag een kerk, geleid door niet gesalarieerde leiders, die even goed waren als wat ik bij mijn Methodistische collega's heb gezien. Bovendien leken de aanwezigen mij aandachtiger en boven de middelmaat van intelligentie der Methodistische groepen, welke ik heb geleid. Ik begrijp niet hoe U dat doet.”

De Kerk en haar leiders.

Het Evangelieplan van zaligheid is gebaseerd op verscheidene beginselen, waarvan er één is, dat een mens niet in onwetendheid zalig kan worden. De Heer verklaarde Joseph Smith, toen Hij hem bepaalde waarheden omtrent de eeuwige werelden openbaarde:

„Ik geef u deze woorden opdat gij verstaan en weten moogt hoe te aanbidden, en weten Wien gij aanbidt, dat gij tot den Vader in Mijnen naam moogt komen, en in den juiststen tijd van Zijnen volheid ontvangen.”

L. & V., afd. 93 : 19.

Dit is een duidelijke, positieve verklaring van het feit, dat voor men God werkelijk

kan aanbidden, men enigszins moet begrijpen wat wordt aanbeden. Teneinde het haar leden mogelijk te maken op de juiste wijze te aanbidden, heeft de Kerk bijna vanaf het begin harer wederoprichting verschillende activiteiten geïntroduceerd, die er op gericht waren haar leden te ontwikkelen en te leren. Van ieder lid wordt verwacht, dat hij alles in het werk zal stellen zoveel kennis te vergaren als mogelijk is om hem zich te doen aanpassen aan de omgeving, waarin hij leeft. Het uitgebreide leerprogramma der Kerk, uitgewerkt en toegepast door de priesterschap en andere organisaties der Kerk, zijn een logisch uitvloeisel van de openbaringen, door de Heer aan Joseph Smith gegeven. In onze Kerk, waar wij geen gesalarieerde leiders hebben, die zich uitsluitend met de prediking bezig houden, is het een dwingend noodzaak, dat de leden het Kerkbestuur bestuderen en zich trainen voor doeltreffend leiderschap. In 1831, toen de Kerk slechts een kleine, worstelende groep leden was, gaf de Heer hun dit gebod, dat de grondslag vormde van hun intellectuele ontwikkeling:

„En nu, ziet, Ik geef aan u een gebod, dat wanneer gij tesamen vergadert zijt, gij elkander zult onderrichten en opbouwen, opdat gij weten moogt hoe te handelen en Mijne Kerk te besturen, hoe te handelen ten opzichte der punten Mijner wet en geboden, dewelke Ik gegeven heb.

„En aldus zult gij in de wet Mijner Kerk onderricht worden, en door datgene wat gij ontvangen hebt geheiligd worden, en gij zult uzelve verbinden, om in alle heiligheid voor Mij te handelen. — Dat in zooverre gij dit doet, de heerlijkheid tot het koninkrijk dat gij ontvangen hebt zal toegevoegd worden. In zooverre gij dit niet doet, het zal weggenomen worden, zelfs dat wat gij ontvangen hebt.”

L. & V., afd. 43 : 8-10.

Later sprak de Heer als volgt het priesterschap der Kerk toe:

„Daarom, laat elkeen zijnen plicht leeren, en in het ambt, waartoe hij aangesteld is, in allen ijver handelen. Hij die traag is zal niet waardig gerekend worden in zijne roeping te staan, noch hij die zijnen plicht niet leert en zichzelf niet achtenswaardig maakt. Amen.”

L. & V., afd. 107 : 99, 100.

De praktische verwerkelijking van deze geboden.

De eerste georganiseerde poging, die de Kerk ondernam om haar leden te ontwikkelen, was in Kirtland, Ohio, met „de school der ouderlingen”. Deze werd gevolgd door wat gewoonlijk genoemd wordt „de school der profeten”. De school ontving haar naam van de voorbereidende school uit het verre verleden, waaraan Eliza opgeleid werd tot de leidende positie, welke hij eens zou bekleden, en zij werd in die tijd voornamelijk opgericht om de broeders te trainen voor een effectvollere zendingsarbeid. De Heer wist, dat ontwikkelde en intelligente mensen zich niet aangetrokken zouden gevoelen tot de Evangelieboodschap, indien de boodschappers niet in staat waren deze op intelligente wijze over te brengen en uit te leggen. Bovendien kon ware godsdienst niet in een luchtledige ruimte gepredikt worden, evenmin als er leven kan zijn in een luchtledige ruimte. Daarom gebod de Heer de heiligen die onderwerpen te bestuderen, welke nodig waren om de wereld en het maatschappelijk leven rond hen en de verwantschap van godsdienst met de wereld en haar inwoners op intelligente wijze te begrijpen. Zij moesten sterrenkunde, geologie, oude geschiedenis en oudheidkunde, huidige gebeurtenissen en wereldse zaken, profetie, binnenlandse en buitenlandse aangelegenheden, internationale betrekkingen, politieke wetenschap en aardrijkskunde bestuderen. (Zie L. & V., afd. 88 : 79). Om beter voorbereid te zijn voor hun zendingswerk ving de Profeet aan met een herziening van de Bijbel, geleid door de inspiratie van de Heilige Geest. Na een eerste herziening gevoelde hij hoe nodig het was meer kennis te hebben van de oude talen, teneinde de grondgedachten van de Schrift beter te kunnen aanvoelen. Met andere ouderlingen der Kerk begon hij Hebreeuws te leren en tevens Grieks en Latijn. De Heer verklaarde toen:

„De gemeenten in orde te stellen, te studeeren, te leeren, om met alle goede boeken, talen, tongen en volken bekend te worden.”

L. & V., afd. 90 : 15.

„En waarlijk Ik zeg tot u, dat het Mijn wil is dat gij spoed zoudt maken Mijne Schriften te vertalen, en eene kennis verkrijgen van geschiedenis,

landen, koninkrijken, wetten van God en menschen, en dit alles voor de zaligheid van Zion, Amen.”

L. & V., afd. 93 : 53.

In de volgende jaren vervolgden de heiligen hun streven naar kennis. Te Nauvoo werd een plaatselijke universiteit — waarschijnlijk de eerste in Amerika — voorbereid en op kleine schaal in gebruik genomen, doch de uittocht uit die stad brak haar mogelijke vlucht af. Schoolboeken behoorden tot de noodzakelijke dingen, die iedere familie op de tocht naar het verre Westen in de wagen medenam. Over alle bergvallen verspreid vestigden de heiligen hun scholen, waarna zij een aanvang maakten met de ontwikkeling van het uitgebreide leerprogramma, dat door de kerkelijke organisaties werd uitgestippeld. Godsdienst werd in de practijk toegepast, omdat deze de godsdienst was van een practisch, groeiend volk, dat kennis behoefde, teneinde hun godsdienst te kunnen uitleven.

Ware godsdienst en kennis.

Tijdens de inwijding van de Kirtland Tempel legde de Profeet Joseph Smith een verklaring af, die het ontwikkelings-systeem verklaarde, dat door de Kerk wordt voorgestaan. De Kirtland Tempel was niet alleen een plaats voor aanbidding, doch eveneens een school voor de zendingen en een opleidingsinstituut. Hij zeide:

„En sta hun toe, Heilige Vader, dat al degenen, die in dit huis zullen aanbidden, woorden van wijsheid uit de beste boeken mogen onderwezen worden, en dat zij geleerdheid mogen zoeken, zelfs door studie, en eveneens door geloof, zooals Gij gezegd hebt.”

L. & V., afd. 109 : 14.

Dezelfde gedachte was eerder reeds door de Heer uitgesproken:

„En daar allen het geloof niet hebben, zoekt ijverig, en onderwijst de een den ander woorden van wijsheid; ja, zoekt woorden van wijsheid uit de beste boeken, zoekt geleerdheid zelfs door studie, en eveneens door geloof.”

L. & V., afd. 88 : 118.

Uit deze teksten blijkt duidelijk, dat ware kennis en waar begrip een combinatie van geloof en geleerdheid vragen. In

onze moderne samenleving gaan deze beide te dikwijls niet hand in hand. Geleerdheid is een kwestie van onderwerpen, uit boeken uit het hoofd geleerd, die geheel buiten 't werkelijke leven staan of de problemen, die in de gedachten van levende mannen en vrouwen kunnen opkomen. Dergelijke opleidingen pogen slechts het intellect van het individu te trainen, daarbij geen acht gevend op de training der emotionele gevoelens, de persoonlijkheid en het karakter. Deze wordt aan anderen overgelaten. Te vaak beantwoorden die anderen niet aan het gestelde doel, zodat deze fasen van het leven totaal veronachtzaamd worden. Een dergelijke ontwikkeling is eenzijdig, een onwerkelijke geleerdheid. In het leerprogramma der Kerk wordt grote nadruk gelegd op de ontwikkeling van de gehele persoon onder leiding van de Heilige Geest. Deze opleiding is zo, dat zij niet slechts doeltreffend leiderschap kweekt, doch leiderschap, dat zowel voelt als weet, verstaat en begrijpt en op intelligente wijze kan aanbidden en over aanbidding kan spreken.

De heerlijkheid Gods is intelligentie.

Een der treffendste definities van waarheid, die gevonden kunnen worden, is opgetekend in Leer en Verbonden:

„En waarheid is kennis van dingen zooals zij zijn, en zooals zij waren, en zooals zij zullen worden.”

L. & V., afd. 93 : 24.

Hieruit blijkt, dat waarheid iets is, wat ons begrip te boven gaat, en dat God van tijd tot tijd meer waarheid openbaart naar mate Zijn kinderen in staat zijn haar te ontvangen. Voortgaande met andere heerlijke waarheden, openbaart deze afdeling een opmerkelijke leer. Deze is:

„De heerlijkheid van God is intelligentie, of met andere woorden licht en waarheid; licht en waarheid verzaken den booze.”

L. & V., afd. 93 : 36, 37.

Het is duidelijk, dat het woord intelligentie, zoals hier gebruikt, meer betekent

dan enkel geleerdheid. De uitdrukking „licht en waarheid” wordt gebruikt als een synoniem voor intelligentie, bewijzend dat de intelligentie, waaruit God's heerlijkheid bestaat, een waar begrip der dingen is, hetwelk is gebaseerd op de eeuwige werkelijkheid en niet op louter veronderstellingen. God weet, omdat Hij leeft in het eeuwige licht en deze kennis geeft Hem Zijn macht, waardoor Zijn heerlijkheid verhoogd is door hetgeen Hij tot stand heeft gebracht.

De Methodistische predikant had iets in het Mormoonse volk ontdekt, wat niet bij anderen wordt gevonden. Hij zag een intelligente groep mensen God aanbidden, waarbij iedere man zijn eigen priester was. Degenen, die geroepen waren tot leiderschap, bleken in staat anderen die leiding te geven, omdat zij op hun beurt geleerd hadden met hun medeleden in de Kerk goede volgelingen te zijn. Hier waren leiders, die niet betaald werden voor hun prediking, doch het waren intelligente leiders, zoals hij nimmer nog gezien had. Dit was het gevolg van het feit, dat de Mormonen worden aangemoedigd zowel het leven en zijn beginselen als de zuivere theologie te begrijpen, daar zij geloven in de nauwe verwantschap van kennis omtrent de dingen Gods en zaligheid in de eeuwige werelden. Onderzoek deze leerstellingen van de Profeet Joseph:

„Welke beginselen van intelligentie wij ook in dit leven verwerven, deze zullen met ons in de opstanding voortkomen. En indien een persoon meer kennis en intelligentie dan een ander door zijn ijver en gehoorzaamheid in dit leven verkrijgt, zal hij zoo veel meer vooruit zijn in de toekomstige wereld.”

L. & V., afd. 130 : 18, 19.

„Het is onmogelijk voor eenen mensch in onwetendheid zalig te worden.”

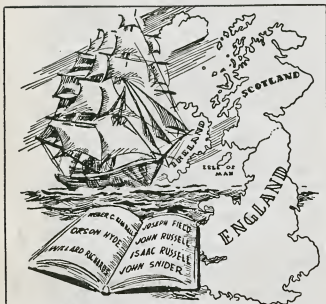
L. & V., afd. 131 : 6.

Deze leerstellingen hebben ons volk er toe gebracht naar wijsheid en begrip te streven, omdat de heerlijkheid en majesteit van God, Die zij liefhebben en trachten na te volgen, teweeg gebracht werden door Zijn intelligentie.

(Vervolg op blz. 246)

DE GESCHIEDENIS VAN

4. DE ENGELSE ZENDING.

DE EERSTE ZENDELINGEN,
DIE ENGELAND BEZOCHTEN

1. De Kerk had door Joseph Smith van onze Hemelse Vader de opdracht ontvangen het Evangelie te prediken aan „alle nates, talen en volken”. Heber C. Kimball werd bevestigd als President van de Engelse Zending, het eerste zendingsveld buiten de Verenigde Staten. Zes andere broeders — waarvan drie uit Canada — zouden hem vergezellen

2. Zij verlieten New York op een zeilschip, de „Garrick” genaamd. Met een mengeling van verdriet en vreugde zagen de broeders hun vaderland achter de horizon verdwijnen. Twintig dagen studeerden en baden de zendingen en trachten hun boodschap aan hun medepassagiers uit te dragen. Een zich aan boord bevindend ziek kind werd gezalfd, waarna het herstelde.

3. Op 21 Juli 1837 kwamen de zendingen in Liverpool aan. Hier vroegen zij de Hemelse Vader hun op hun weg te geleiden. Met de postwagen reisden zij naar Preston, waar zij op de verkiezingsdag aankwamen. Toen zij het einddoel van hun reis naderden, werd bijna boven hun hoofd een banier ontvouwd, dat het opschrift droeg: „De waarheid zal zegevieren.” In grote vreugde riepen zij luid: „Amen. Gode zij gedankt! De waarheid zal zegevieren!”

4. In Preston woonde domine James Fielding, de broeder van een der Canadese zendingen. Hij nodigde de zendingen uit de volgende dag, een Zondag, zijn volgelingen toe te spreken in Vauxhall kapel. Hun boodschap werd op die Zondag en de daarop volgende dagen zo goed door de mensen ontvangen, dat domine Fielding bang werd al zijn volgelingen te zullen verliezen. Hij werd een hunner grootste tegenstanders.

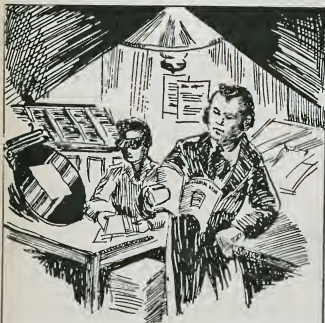
ONZE ZENDINGEN.

5. De kwade machten richtten zich met alle kracht tegen de zendingen, doch door het Priesterschap en de zegen des Heren werden negen personen gedoopt in de rivier Ribble. Op de markt hielden zij openluchtvergaderingen. Later werden de zendingen twee aan twee in de omliggende steden en landstrekken uitgezonden. Aan het einde van dat eerste jaar waren zeshonderd bekeerlingen tot de Kerk toegetreden.

6. In 1839 werd het merendeel der Twaalf Apostelen aangewezen om zendingen in Engeland en Europa te vervullen. Thuis waren verschillende familieleden ziek, doch de zendingen wisten, dat alles goed zou komen. In April 1841 zorgde Brigham Young voor enige prachtig gebonden exemplaren van het Boek van Mormon, die aangeboden zouden worden aan Hare Majesteit Koningin Victoria en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Albert. Lorenzo Snow bood het geschenk aan.

7. In 1840 werd een aanvang gemaakt met de uitgave van de „Millennial Star”, het officiële orgaan der Kerk in Engeland. Van die tijd af is dit orgaan steeds verschenen en nu is het 't oudste tijdschrift der Kerk. Zes van de acht presidenten der Kerk hebben de redactie over de „Millennial Star” gehad. Ook het Boek van Mormon en andere geschriften werden in Engeland gedrukt.

8. In 1937, honderd jaar nadat de eerste zendingen voet op Engelse bodem zetten, had de Kerk bijna zesduizend zendingen naar Groot Brittannië uitgezonden. Meer dan 126.000 getrouwe Britse onderdanen waren tot de Kerk toegetreden en 52.000 waren naar Amerika geëmigreerd. Van deze bekeerlingen werd menigeen later een voornamelijk Kerk-leider.

„Ons Zondagsschool”

door Matthijs J. van Os,
President der Zondagsscholen
in de Nederlandse Zending.

*„Ons Zondagsschool, ons Zondagsschool,
Gij trots van Neerlands' Zending!”*

Onze Zondagsschool is de trots van de Nederlandse Zending, ja, van de gehele Kerk de aarde rond. Zij neemt in het leven van iedere Heilige der Laatste Dagen een bijzondere plaats in. Wie kan zich de Zondag, de dag des Heren, speciaal daar gesteld om God te eren en van Zijn wegen te leren, indenken zonder de Zondagsschool?

Dit jaar bestaat de Zondagsschool in de Kerk honderd jaar. Honderd jaar geleden hield Richard Ballantyne onder zeer moeilijke omstandigheden op 9 December des morgens om 8 uur de eerste Zondagsschoolbijeenkomst in een blokhut in het Verre Westen van Amerika.

Richard Ballantyne werd op 26 Augustus 1817 geboren in het Schotse dorpje Whitridgebog. Reeds vanaf zijn tiende jaar moest Richard in zijn eigen levensonderhoud voorzien, daar zijn vader door de slechtheid van een vriend alles wat hij bezat verloor. U kunt zich begrijpen, dat hij dus maar zeer weinig onderwijs had genoten. Onze Kerkleiders worden inderdaad in een harde school gevormd.

Twee drijfveren beheersten het leven van Richard Ballantyne: liefde voor God en voor kinderen. Op zeer jeugdige leeftijd werd hij gekozen als lid van de Kerkeraad der Presbyteriaanse Kerk te Earlston in Schotland. Zijn eerste daad als zodanig was een Zondagsschool te organiseren. Deze breidde zich onder zijn bekwame leiding snel uit.

Daar hij Gods woord aan anderen moest onderwijzen, legde dit hem de verplichting op de Bijbel te bestuderen. Hierbij kwamen vele vragen bij hem op, want hij zag het verschil, dat bestond tussen de Kerk, welke hij diende, en de vroegere Christelijke Kerk, die in de Bijbel wordt beschreven. Al deze vragen werden op bevredigende wijze opgelost door zendelingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, met wie hij in aanraking kwam. Na verloop van tijd werd hij gedoopt, waarop hij gedwongen werd zijn zaak, een bakkerij, te verkopen.

Hij had vervolging en spot te verduren. Zijn beste vrienden wilden niets meer met hem te maken hebben. Zo vertrok hij

naar Amerika. Zijn moeder, twee zusters en een invalide broer verzorgden hem. Maar in plaats dat zij in Nauvoo de zozeer begeerde vrede en rust vonden, hadden zij opnieuw vreselijke vervolgingen te verduren. Meerdere malen liep zijn leven gevaar. Eens werd hij met drie anderen door een moordzuchtige bende weggevoerd. Na twee weken van gevangenschap en kwelling gaven zij hun bewakers te kennen, dat zij liever gedood wilden worden dan nog langer een dergelijke behandeling te verduren. Tot hun grote verbazing werden zij daarop vrij gelaten.

Richard Ballantyne behoorde tot de laatsten, die Nauvoo verlieten. Hij leidde een groep Heiligen naar Winter Quarters. Daar ontmoette hij de donkerogige Huldah Meriah Clark, met wie hij in het huwelijk trad. Toen kwam de trek naar het Verre Westen. Op deze tocht naar de Zoutmeervallei werd op 1 Juni 1848 aan de oevers van een rivier in Nebraska hun eerste zoon geboren:

Ook in Utah ging hun weg de eerste tijd niet over rozen. Zijn vele moeilijkheden ten spijt dacht Richard evenwel niet uitsluitend aan zichzelf en de zijnen. Het Evangelie, en de beste wijze om dit aan de kinderen te onderwijzen, namen bij hem de eerste plaats in. Hij vroeg zijn bisschop toestemming een Zondagsschool te mogen organiseren. Deze toestemming werd niet alleen met vreugde gegeven, doch de algemene autoriteiten der Kerk verleenden alle mogelijke medewerking.

Met zijn gezin woonde hij in twee huifkarren, doch het eerste huis, dat hij onder buitengewoon

moeilijke omstandigheden optrok, was bestemd om er Zondagsschoolbijeenkomsten in te houden. Voor de bouw moest hij zelf alle materialen aanvoeren. Hij was timmerman, metselaar, enz., en wat hij niet zelf kon doen, deden anderen voor hem in ruil voor zijn handenarbeid.

Zo werd de eerste Zondagsschool in dit primitieve gebouw tje gehouden op Zondag, 9 December 1849. Zij ving aan des morgens om 8 uur en werd bezocht door ongeveer dertig kinderen, die gretig luisterden naar zijn verhalen uit de Bijbel en het Boek van Mormon.

Vanaf die tijd nam de Zondagsschool in de Kerk een grote vlucht, groter dan in enige andere kerk, omdat ónze Zondagsschool is voor jong en oud. In meer dan drieduizend Zondagsscholen worden ruim een half millioen groten en kleinen door veertigduizend leraars en leraressen onderwezen in de wegen Gods. De Zondagsschool heeft een grote en verantwoordelijke taak. Door haar worden meer mensenharten bereikt dan welke andere organisatie in de Kerk ook.

Zoals Paulus zijn volgelingen Gideon, Samson, David en Samuël ten voorbeeld stelde, zou ik u willen verwijzen naar de leiders van de Kerk, en in dit geval in 't bijzonder naar Richard Ballantyne, die ondanks moeilijkheden en hard werken tijd wist te vinden om door middel van de Zondagsschool Gods kinderen te onderwijzen.

Er is veel werk te doen, zusters en broeders, werk(st)ers in de Zondagsscholen van Neerlands' Zending, want elke ziel heeft in Gods ogen oneindige waarde!

DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

en Muziek

door Joseph G. Wood.

*

Waarom worden de Mormonen een zingend volk genoemd? Waarom is muziek voor hen zo belangrijk? Het antwoord op deze en vele andere belangrijke vragen ligt in het feit, dat de Heiligen der Laatste Dagen geloven God te moeten eren, niet alleen door hun daden en in hun gebeden, doch eveneens door middel van zang en muziek.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen biedt een jonge man of vrouw iets, wat geen andere Kerk of vereniging hun kan geven, n.l. de kans deel te nemen aan talloze programma's en activiteiten, en een gelegenheid zijn of haar muzikale talenten te ontwikkelen. Vanwege deze politiek der Kerk, om dus allen gelijke kansen te geven, kunnen velen hun kunstzinnige aanleg uitleven.

Dat in de Kerk veel muzikaal talent aanwezig is, blijkt wel duidelijk uit het grote aantal musici onder haar leden, en de prachtige muziek- en zangfeesten, door de jongeren der Kerk gegeven. Het wereldberoemde Tabernakelorgel te Salt Lake City staat als een monument van het muzikale talent en het verlangen van de Heiligen der Laatste Dagen. Sedert het honderd jaar geleden werd gebouwd, heeft het de gehele muzikale wereld in verbazing gebracht om de schone

klank en majestueuze toon. Nu het 't vorig jaar is gerestaureerd en vele nieuwe pijpen zijn toegevoegd, waardoor het totaal aantal op 12.000 is gebracht, wordt de schoonheid van klank geroemd door zowel artisten als allen, die naar de bespeeling hebben geluisterd. Marcel Dupré, de bekende Franse organist van de cathedraal de Notre Dame te Parijs, zeide: „Het is volmaakt!” Niet alleen het beroemde orgel vormt een bewijs, dat muziek een voorname rol speelt in het leven van de Heiligen der Laatste Dagen, maar ook hun scholen en universiteiten, die tot de beste van Amerika gerekend worden. Hier zien wij, hoe de jonge mensen in de Kerk zich beter en volmakter ontwikkelen tengevolge van hun verlangen meer van muziek en haar grondbeginselen te leren. Vele leerlingen van deze scholen worden later succesvolle musici, terwijl hun leraars alom bekend zijn om hun bekwaamheid en grondigheid.

De voornaamste oorzaak, die aan dit verlangen naar muziek ten grondslag ligt, is God te eren en Hem lof te zingen. De oude meesters gevoelden, hoe dicht muziek het gebed benadert. Toen hij zeide: „Muziek is de verbindende schakel tussen hemel en aarde, een groter openbaring dan alle wijsheid en filosofie,” wist

Beethoven, dat muziek zeer veel op bidden lijkt.

Joseph Smith begreep hoe belangrijk muziek is in de Kerk, daarom gaf hij onder inspiratie des Heren zijn vrouw Emma Smith opdracht voor een aantal heilige lofzangen te zorgen; „want,” zo zeide de Heer, „Mijne ziel scheidt behagen in het gezang des harten, ja, het lied des rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met eenen zegen op hun hoofd beantwoord worden.” (L. & V., afd. 25 : 12).

Van de vele, door de heiligen gebruikte lofzangen is wel het bekendste en meest geliefde lied dat, hetwelk op verzoek van President Brigham Young werd geschreven als aanmoediging en een uitdrukking van geloof voor de heiligen, die troost en kracht behoeften tijdens de zware, lange tocht over de vlakten en bergen. In antwoord op het hem gedane verzoek componeerde William Clayton het zielsonderende lied:

Komt, Heil'gen, komt!
 Geen werk noch strijd gevreesd,
 Maar uw reis blij volbracht!
 Schijnt ook de tocht wat zwaar
 Zijt kloek van geest,
 Naar uw kruis krijgt ge kracht.
 't Is beter voor ons vastberaân
 Met moed en blijdschap voort te gaan.
 Dan dat de zorg ons harte kwell':
 Alles well! Alles well!

Dit lied heeft de harten van de Heiligen der Laatste Dagen meer vreugde geschonken dan enig ander lied, dat ooit geschreven werd. De zending er van eindigde niet, toen de periode van de „huifkar” werd afgesloten, en de Heiligen in Zion waren vergaderd, integendeel, het schijnt met het voorbijgaan der jaren meer geliefd te worden.

Het is niet meer dan natuurlijk dat de mens zijn diepste gevoelens vertolkt door muziek, in 't bijzonder gewijde muziek, en daarom is het begrijpelijk, dat de diepe, religieuze emoties, gepaard aan wat in en met de Kerk is geschied, nieuwe wegen zoeken om zich in muziek uit te leven en daaraan nieuwe richting geven. Zo zijn daar in de eerste plaats de gebeurtenissen, die aan de herstelling van het Evangelie vooraf gingen: het opmerkelijke visioen van Joseph Smith, de openbaring, welke de verschijning van het Boek van Mormon tot gevolg had, de vreugde, die de zekerheid, dat men Christus' boodschap beter verstaat, geeft, vermengd met droefheid over de ervaringen van volken en naties uit het oude Amerika. Vervolgens de unieke wijze, waarop de Kerk in deze bedeling werd hersteld, de vervolging, welke de heiligen te verduren hebben gehad, de wondervolle ondervindingen van de eerste grote profeet, zijn martelaarschap, de inspirerende hoop eens met hem en alle heiligen verenigd te worden in de opstanding. Voorts de liederen en composities, die betrekking hebben op de tocht over de vlakten en bergen, de nieuwe tempel in het Rotsgebergte, het uitdragen van de Evangelieboodschap aan alle naties der aarde en de vergadering tot Zion van allen, die tot de Kerk toetreden. Al deze ontroerende gebeurtenissen en innige hoop hebben het hunne bijgedragen om de wereld te verrijken met prachtige, sprankelende, onvergetelijke muziek. Deze staan als een monument van de godsdienstige overtuiging van het „Mormoonse” volk.

19. Wij geloven dat godsdienst praktisch moet zijn.

(Vervolg van blz. 239)

In 1842 ontving Joseph Smith het verzoek een begrijpelijke verklaring af te leggen van wat de heiligen der laatste dagen geloven. Hij antwoordde met een lijst van dertien verklaringen, die sindsdien verspreid en bestudeerd zijn als „De Artikelen des Geloofs”. Vele mensen hebben gedacht, dat deze artikelen de geloofsbelijdenis van de Heiligen der Laatste Dagen zijn. Dat dit niet de bedoeling van de Profet was, blijkt uit een onderzoek van de oorsprong dezer verklaringen, en eveneens, dat vele leerstellingen, welke aan onze godsdiensten grondslag liggen, weggelaten werden. Deze artikelen werden voornamelijk geschreven voor niet-Mormonen.

De Profet wilde verscheidene punten op het hart binden van degenen, die ze zouden lezen. Ten eerste wilde hij, dat ze zouden begrijpen dat de Mormonen een Godvrezend volk waren, die Jezus Christus aanvaardden als hun Zaligmaker en de Heilige Geest als de derde persoonlijkheid in de Godheid. Dan wilde hij aantonen, dat de Heiligen der Laatste Dagen geloofden in de alomvattendheid van Christus' zoenoffer, en dat zij de leer der „erfzonde” verwierpen, die algemeen in zwang was bij de Christelijke secten. Hij wilde gaarne hen doen begrijpen, dat deze Kerk beweerde een herstelling te zijn van de vroegere Christelijke Kerk, met haar machten van Priesterschap, geestelijke gaven, nieuwe Schriften en voortdurende openbaringen van de hemel. Leerstellingen, zoals de vergadering van Israël, geloof in de rol, die Amerika zou moeten vervullen 'in toekomstige goddelijke plannen en de tweede komst van Jezus werden met grote stelligheid gegeven. Deze werden gevolgd door een verklaring betreffende de godsdienstvrijheid en de ondersteuning van het burgerlijk bestuur. Het laatste artikel werd een algemene verklaring van vele deugden, die, naar hij hoopte, de mensen zou overtuigen van de morele onkreukbaarheid en naar de toekomst gerichte blik van zijn volk. Indien hij gepoogd had een allesomvattende verklaring voor de Kerk af te leggen, dan zou deze ook onze inzichten ten opzichte van gebed, tiende, vasten, de opstanding, het Sacrament, het voorbestaan, bediening der zieken, het inzegenen van kleine kinderen, het Woord van Wijsheid, begiftigingen voor levenden en doden, doop voor de doden,

genealogisch werk, de eeuwige duur van het huwelijksverbond en vele andere leerstellingen, die verschillen van andere godsdienstige gemeenschappen, hebben moeten bevatten. Hij liet deze weg, waarschijnlijk omdat zij voor de mensen van geen betekenis zouden zijn of verwarring zouden stichten bij hen, die niets van onze overtuiging wisten. Bij zekere gelegenheid werd de Profet gevraagd wat het verschil was tussen de Mormonen en andere kerken. Hij antwoordde, dat in wezen het voornaamste verschil hierin bestond, dat andere kerken vastgelegde geloofsbelijdenissen bezaten en haar leden gedwongen waren hieraan blindelings te gehoorzamen. Verandering van verouderde valse leerstellingen was daarom bijna onmogelijk. De Mormoonse Kerk had, integendeel, geen vastgestelde belijdenis, die de groei der Kerk zou kunnen belemmeren, of het onmogelijk maakte, dat nieuwe leerstellingen zouden worden geopenbaard. Hij verklaarde niet gebonden te willen zijn aan iets zo onwrikbaar als een geloofsbelijdenis. Hij leefde te zeer met de geest van openbaring dan te kunnen geloven, dat geen nieuwe waarheden meer zouden worden geopenbaard.

Het dertiende artikel des geloofs.

„Wij geloven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuis, welwillend, deugdzaam en goed te moeten doen aan alle mensen,” zo luidt de eerste regel van dit laatste artikel. Buiten de verklaring betreffende ons geloof in de prijzenswaardige Christelijke deugden, verklaarde de Profet dat wij geloven alle mensen goed te moeten doen. Het motief voor deze houding was reeds jaren tevoren geopenbaard, toen de Heer zeide:

„Want ziet, het is niet nuttig dat Ik in alle dingen zou gebieden, want die gedwongen is in alle dingen, is een nalatig en onverstandig dienstknecht; daarom ontvang hij geen belooning. Voorwaar zeg Ik, dat de mensen ijverig zouden zijn in een goed werk, en vele dingen uit hun eigen vrijen wil doen, en veel gerechtigheid tweeg brengen; Want de macht is in hen, waarin zij voor zichzelf kunnen kiezen. En in zoverre de mensen goed doen, zullen zij geenszins hun loon verliezen.”

L. & V., afd. 58 : 26-29.

Dit was een goed gebod voor de heiligen, om gelegenheid te zoeken goed te doen en Christelijk dienstbetoon te bewijzen, meer dan hun geboden was of wat van andere Christelijke volken werd verwacht. Zij moesten altijd uitzien naar een kans om dienstbaar te zijn en ijverig deze vrijwillig aangegane diensten vervullen. Het bouwen van de Kirtland Tempel, de wet van eenheid en de voortzetting van het kerkelijk zendingswerk hadden menige vrijwillige arbeid gevraagd. In de Nauvoo-periode en later tijdens de verhuizing naar het Westen, kwamen deze beginselen van „meer dan gevraagd wordt” tot uiting. Het ontzaglijke werk, hetwelk door het kerkelijk Welvaartplan in onze tijd tot stand wordt gebracht, ademt dezelfde geest. Als wij bedenken hoeveel goed ons Welvaartwerk de lijdende mensheid heeft gedaan, zien wij de goddelijke achtergrond van dit denkbeeld om alle mensen goed te doen.

Het middelste gedeelte van het artikel houdt een positieve verklaring in van het geduld, de zelfbeheersing en de verdraagzaamheid, die de Heiligen der Laatste Dagen kenmerkten in die dagen van vervolging. Zij verdroegen deze moeilijkheden, omdat zij, gelijk Paulus, hoopten op een eeuwige rechtvaardigheid als een gevolg van hun geloof in God en het herstelde Evangelie.

Het slot van het dertiende artikel des geloofs bevat een lijst van verdienstelijke eigenschappen, die de Heiligen der Laatste Dagen behoren aan te kweken.

Het is een aansporing het „goede leven” te geven en hun godsdienst te maken tot een praktische gids voor hun dagelijks leven. Wijlen James E. Talmage sprak als volgt over de strekking van dit artikel des geloofs:

„Godsdienst zonder moraal, een belijdenis van goddelijkheid zonder liefdadigheid, lidmaatschap der Kerk zonder overeenkomstige verantwoordelijkheid wat betreft de handelingen in het dagelijks leven, zijn slechts als klinkende schellen — geluid zonder muziek, woorden zonder de geest des gebeds. — Artikelen des Geloofs.

De draagwijdte van het geloof van de Heiligen der Laatste Dagen.

Omdat wij niet gebonden zijn aan een strikte geloofsbelijdenis, doch geloven in de leer van voortdurende openbaring, groeit de herstelde Kerk en gaat met de voortgang der beschaving steeds vooruit. Het Mormonisme heeft geen behoefte aan verouderde dingen. Het ontstond in een landbouwstreek en in later jaren werd zijn karakter voornamelijk bepaald door een boerenbevolking. In de laatste vijftig jaar heeft het Mormonisme zich aangepast aan het bijzonder gecompliceerde, moderne leven. Zijn grondbeginselen, geopenbaard door de Profeet, zijn onveranderd gebleven als een basis van kracht in een wankele wereld, doch het heeft vele hulporganisaties in het leven geroepen om de behoeften te ondervangen en de problemen het hoofd te kunnen bieden, waar

Menschenoogen

Ik hou van oogen door weemoed gewijd;
Ik hou van oogen die hebben geschreid,
Die hunkerend uitzien van groot gemis
Of starlings staren van droefenis.

Ik hou van oogen die prachtig spontaan
Van groote smart naar geluk willen gaan
En moe van gemijmer in avondlijk land,
Weer blikk'ren als ruiten, waar zonlicht in brandt!

Maar godd'lijk de kijkers, die schreiens gereed,
Schittren en zingen hoog boven hun leed;
— 't Zijn zij, die der zielen ellende bevroên —
Die lachen, ... om de andren geen zeer te doen.

Alice Nahon.

ieder volgend geslacht gedwongen is een oplossing voor te vinden. Het Evangelie van Jezus Christus, door de wereld „Mormonisme” genoemd, kan het leven der mensen richting geven en vreugdevolle hoop op zaligheid voor een ieder. Men vindt Heiligen der laatste dagen in de rijen der ongeschoolde arbeiders en in de wetenschappelijke laboratoria, in het bankwezen en het landsbestuur. Men behoeft niet boven het Evangelie uit te groeien, indien men maar blijft groeien in het begrip van de eeuwige godsdienstige beginselen. In Leer & Verbonden werd waarheid ontleed als... „kennis van dingen, zoals zij zijn, zoals zij waren en zoals zij zullen worden” (93 : 24). Dit houdt in een groter begrip naar mate wij de wereld en de machten er van meer leren kennen.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen onderwijst de leer van eeuwige vooruitgang. Zij leert, dat God zelf eens een positie innam, minder heerlijk en machtig dan welke Hij nu bekleedt. Op gelijke wijze wordt de mensheid macht gegeven voortdurend vooruitgang te maken. Deze vooruitgang moet evenwel plaatsvinden langs de lijnen der waarheid, anders is er achteruitgang in plaats van vooruitgang. Niet alleen in het hiernamaals zal men vooruitgang kunnen maken, deze begint reeds in de sterfelijkheid. Iedere dag dat wij leven is evenzeer een deel van de eeuwigheid als de dagen der toekomst zullen zijn.

Vele godsdienstige mensen hebben een vastgestelde theologie, een onwrikbaar God en een vastomlijnd plan van zaligheid. Men wordt zalig door een geestelijke onderwerping, waarbij Jezus aanvaard wordt als de Zaligmaker en Deze, door Zijn zoenoffer, allen die geloven zaligheid verzekert. Het belijden van geloof in Christus geeft hun de hoop, dat zij in hun geloof gerechtvaardigd zijn, dat Zijn genade hen zal redden in God's tegenwoordigheid. Zo is het niet met het herstelde Evangelie. Het is een proces, geen voldongen feit. Het is een manier om te leven, niet slechts een manier, waarop men kan geloven.

De vraag.

Een Heilige der Laatste Dagen, een meisje, reisde van Denver naar Chicago) In haar coupé zat ook een oude dame. Na de gebruikelijke beleefdheden, die men over en weer pleegt te uiten bij een kennismaking, vroeg de oudere dame: „Zijt gij gered?”

„Ik hoop het,” antwoordde het Mormoonse meisje.

„Je moet toch minstens achttien zijn,” zei de vrouw, „en wil je me nu vertellen, dat je niet weet of je gered bent of niet?”

Hierop antwoordde het meisje toestemmend, zeggend: „Ik hoop uiteindelijk gered te worden, doch ik moet nog een lange weg afleggen alvorens ik zo ver ben.”

„Je bent zeker een Mormoonse,” was het commentaar der oude vrouw. „Zij zijn de enige mensen, die niet weten of zij al dan niet gered zijn.”

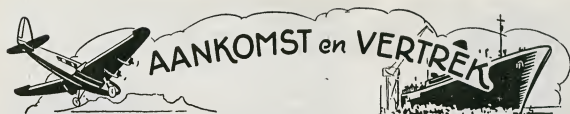
Deze verklaring was te algemeen, doch zij geeft duidelijk onze leerstelling weer, dat het proces tot zaligheid lang is en niet gekarakteriseerd wordt door een plotselinge staat van heiligheid.

De Heiligen der Laatste Dagen zien de godsdienst als een voorbeeld voor hun leven. Voor hen behoort het de overheersende invloed te zijn in hun maatschappelijk leven en de standaard, volgens welke het gehele leven beoordeeld moet worden. Er bestaat geen aparte gedragslijn voor de weekdagen en voor de Zondag. Door van hun godsdienst een praktische zaak te maken, ontgingde het Mormoonse volk het Verre Westen, veranderde woeste plaatsen in vruchtbare akkers en riep een maatschappelijke orde in het leven met moedige karakters, die een vertolking zijn van hun goddelijk plan. Met Jacobus geloven wij:

„De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: weduwen en weezen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf en onbesmet bewaren van de wereld.”

Jacobus 1 : 27.

De Heiligen der Laatste Dagen zien vol hoop de toekomst tegemoet, in de verwachting meerdere openbaringen te zullen ontvangen; zij zien uit naar een wijder vlucht van de zendingsarbeid, het bouwen van prachtige tempels, en een groter dienstbetoon aan de behoeftigen in onze wards en stakes. Met Joseph Smith verklaren wij: „Wij geloven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuis, welwillend en alle mensen goed te moeten doen. Waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen: — Wij geloven alle dingen, wij hopen alle dingen, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn alle dingen te doorstaan. Indien er iets liefelijk, of goed, of prijzenswaardig is, zo streven wij daarnaar.”

ZENDING BEEINDIGD.

Op 21 Juni j.l. werden de navolgende personen eervol van hun zending in Nederland ontslagen: Joseph E. Strobel; Richard W. Stokes en LeGrand D. Hubbard.

Op 2 Juli j.l. werden eervol ontslagen: Albert L. Fisher; Frances W. Robison; Jacob van Goor; S. Beth O. Modderman en Albert P. Sieverts.

Jacob Kapp werd op 17 Juli j.l. eervol ontslag van zijn zending verleend.

Frank L. Cottrell werd op 30 Juli j.l. eveneens eervol ontslag zijner zending verleend.

Op 5 Augustus j.l. ontvingen nogmaals drie zendelingen eervol ontslag van hun zending in ons land, n.l. Meade E. Nielson; Evan W. Lee en Merrill G. Shupe.

Joseph E. Strobel kwam op 14 December 1946 in Nederland aan, waar hij zijn zendingsarbeid aanvang in Rotterdam. Vandaar werd hij overgeplaatst naar Almelo, vervolgens naar den Helder, Haarlem, welke gemeente door hem werd geleid, Antwerpen, België, en Arnhem. In de beide laatste plaatsen werkte hij als districts-president.

Oud. Strobel was een bijzonder harde werker. Onvermoeid predikte hij de Evangelie-boodschap aan allen, die hem maar wilden aanhoren. Ook tot zijn familie sprak hij voortdurend over de Kerk en menige abonné voor „De Ster” heeft hij aangebracht. Van zijn buitengewone leiderskwaliteiten en organisatietalent heeft de Zending ten volle kunnen profiteren.

*

Richard W. Stokes kwam eveneens op 14 December 1946 in ons land aan. Ook hij ving zijn zendingswerk aan in Rotterdam. Vandaar ging hij naar Alkmaar. Van deze stad werd hij overgeplaatst naar Amsterdam, van Amsterdam naar Zutphen, waarna hij weer terugkeerde naar Amsterdam. Vervolgens arbeidde hij in Gouda en Assen, waarna hij naar Zutphen terugging om deze gemeente te leiden. De laatste maanden van zijn zending was hij werkzaam als gemeentepresident te Schiedam.

Oud. Stokes heeft zich gedurende zijn zendings-tijd met hart en ziel aan de zelfgekozen taak gegeven. Zijn nederigheid heeft vele harten getrokken. Zonder twijfel zal het zaad, door hem gestrooid, ontkiemen en rijke vrucht dragen.

LeGrand D. Hubbard betrad de Hollandse bodem op 1 Maart 1947. Hij werd in Haarlem geplaatst, waarna hij achtereenvolgens arbeide in Groningen, Leeuwarden, Amersfoort, welke gemeente door hem werd geleid, Rotterdam en ten slotte weer in Haarlem als gemeentepresident.

Oud Hubbard heeft veel goeds tot stand gebracht tijdens zijn verblijf in de lage landen. Zowel leden als zendingen hielden van hem, want hij was altijd vriendelijk en tot helpen bereid.

*

Albert L. Fisher zette in Holland voet aan wal op 1 Maart 1947. Hij begon zijn zendingsarbeid in Rotterdam en was vervolgens werkzaam in Almelo, waar hij het ambt van gemeentepresident vervulde, Amsterdam, Arnhem, welke gemeente eveneens door hem werd geleid, en Leiden, waar hij ook de gemeente presideerde.

Ook Oud. Fisher behoorde tot hen, die zich met hart en ziel gaven aan de verspreiding van het Evangelie. Zoals alle zendingen der Kerk heeft hij met grote ijver en nimmer aflatende geestdrift het Hollandse volk trachten te overtuigen van de waarheid, n.l. het Evangelie van Jezus Christus.

*

Frances W. Robinson kwam eveneens op 1 Maart 1947 in Nederland aan, na reeds verscheidene maanden op zending te zijn geweest in de Oostelijke Staten der Verenigde Staten. Hem werd als eerste standplaats Utrecht aangewezen. Later werkte hij nog in Groningen, Leeuwarden, Zutphen, Antwerpen, België, en Voorburg. Deze gemeente werd door hem op bekwame wijze geleid.

Het is heel moeilijk in een zo Katholiek georiënteerd land als België iets anders te prediken dan wat men gewoon is te horen. Toch is het, dank zij de noeste vlijt en arbeid van zendingen als Oud. Robinson, de Kerk gelukt voet in België te krijgen. Met Oud. Robinson brengen wij hulde aan al die jonge mannen, die zich geheel gegeven hebben om God's woord te verkondigen aan het Hollandse en Belgische volk.

*

Jacob van Goor arriveerde in ons land op 10 Juli 1947. Ook hij begon zijn zendingstijd in de gemeente Rotterdam. Korte tijd later werd hij van deze gemeente overgeplaatst naar Groningen, vandaar naar Antwerpen, België; Eindhoven, zijn volgende standplaats, werd door hem voor het zendingswerk geopend. Hierna werd hij weer voor enige tijd naar Rotterdam verplaatst, vandaar naar Amersfoort, om deze gemeente te leiden, en ten slotte keerde hij wederom naar Eindhoven terug, ditmaal om ook deze gemeente te leiden.

Oud. van Goor heeft zich vele vrienden verworven in Holland en het Vlaams sprekende deel van België. Door zijn filmvertoningen wist hij vele vreemdelingen te trekken en voor de Evangelieboodschap te interesseren. Waar hij ook gearbeid heeft, wist hij de harten der mensen te bereiken en steeds zag men hem slechts node vertrekken.

S. Beth O. Modderman aanschouwde de Hollandse kust voor het eerst op 8 Juli 1947. Amsterdam, Utrecht, Groningen en Rotterdam Zuid zijn de plaatsen, die haar arbeidsveld waren tijdens haar zending hier in ons land.

Zr. Modderman behoorde tot de zendingen, die er immer op uit zijn de mensen van de waarheid te doordringen. Wij kunnen wel zeggen, dat er nimmer een zending in de Nederlandse Zending was, die harder en langer heeft gearbeid dan zij. Vele vrienden betreuren het, dat zij na een eervol volbrachte zending, weer huiswaarts moest keren.

*

Albert P. Sieverts, geen onbekende voor de Nederlandse leden, arriveerde eveneens op 8 Juli 1947. Hij was achtereenvolgens werkzaam in Amersfoort, Amsterdam stad, Amsterdam Tuindorp, waar hij het ambt van gemeentepresident bekleedde; later werd hij aangesteld als districtspresident van het Amsterdamse district. Vervolgens bekleedde hij dit ambt ook te Utrecht, waarna hij wederom president van het Amsterdamse district was.

Hoe hebben de leden van de Amsterdamse gemeente het betreurd, dat „hun” gemeentepresident, Oud. Sieverts, weer naar Zion moest terugkeren, omdat zijn zendingstijd om was! En niet alleen de leden, ook vele vrienden zullen met grote vriendschap aan hem denken. En als zij aan hem denken, zal eveneens in hun herinnering komen, hoe hij altijd bereid was zijn getuigenis van de door hem verkondigde boodschap te geven. Met vele leden en vrienden hopen wij hem nog eens in Nederland te mogen begroeten.

*

Jacob Kapp mochten wij op 1 Maart 1947 begroeten. Zijn eerste standplaats was Groningen. Na Rotterdam, waarheen hij na korte tijd overgeplaatst werd, arbeide hij in den Helder als gemeentepresident. Vandaar ging hij naar Vlaardingen, waar hij eveneens het ambt van gemeentepresident vervulde.

Oud. Kapp, die door leden en vrienden met warme liefde zal worden herdacht, omdat zijn vriendelijke, altijd nederige persoonlijkheid allen aantrok, moest enige weken voor het einde van zijn zending naar huis terugkeren. Zijn thuiskomst was gewenst, omdat zijn moeder, een weduwe, na een kortstondige, plotselinge ziekte is overleden. Moge God hem steunen en kracht geven in deze voor hem zo moeilijke tijd.

Frank L. Cottrell, die op 14 Maart 1947 in Holland arriveerde, ving zijn zendingsarbeid aan in Utrecht. Vervolgens was hij werkzaam in Delft, Haarlem, Antwerpen, België, Nijmegen en Amsterdam. In de drie laatste gemeenten bekleedde hij het ambt van gemeentepresident.

Oud. Cottrell wist met zijn innemende glimlach aller harten te veroveren. Mensen, die niets van de Kerk wilden weten, wist hij met zijn glimlach tot luisteren te brengen. Zo heeft hij het zaad van het Evangelie in menig hart gezaaid. Zonder twijfel zal dit zaad goede vrucht dragen. En hoewel hij misschien persoonlijk niet op de hoogte zal zijn van het vele goede, hetwelk hij tot stand heeft gebracht, wij, die in Holland achterblijven, zullen met vreugde daaraan blijven denken.

*

Meade E. Nielson zette in Holland eveneens op 14 Maart 1947 voet aan wal. Hij arbeidde achtereenvolgens in Groningen, Dordrecht, Leiden, Almelo, welke gemeente door hem werd geleid, Antwerpen, België, 's-Gravenhage en Rotterdam N. In deze laatste gemeente vervulde hij eveneens het ambt van president.

Oud. Nielson kan terugzien op een aan ervaringen rijke zendingstijd. Met grote toewijding en nauwgezette plichtsbetrachting heeft hij de hem opgedragen taken vervuld. Niet alleen de leden, maar ook de zendelingen zullen hem missen, want hij organiseerde verscheidene zendelingen-quartetten. Door zijn pianospel bracht hij velen onder de klanken van het Evangelie.

*

Evan W. Lee kwam in ons land aan op 14 Maart 1947. Hij aanvaardde zijn zendingsarbeid in Amsterdam. Daarna was hij nog werkzaam in Utrecht, Rotterdam, Groningen, Winschoten en Arnhem. In de laatste gemeente was hij gemeentepresident.

Met Oud. Lee is wederom een naam toegevoegd aan de lange lijst ijverige, oprechte en nederige dienstknechten des Heren, die al hun krachten gegeven hebben in Zijn wijngaard. Hij heeft zich vele vrienden gemaakt in de Nederlandse Zending en er veel toe bijgedragen, dat het volk van Nederland bekend werd met de Evangelieboodschap.

*

Merrill G. Shupe arriveerde op 29 November 1946 in ons land. Hij arbeidde in Amsterdam, Apeldoorn, waar hij de gemeente presideerde, 's-Gravenhage, Utrecht en Apeldoorn. In de drie laatstgenoemde plaatsen was hij werkzaam als districts-president.

Zijn veelzijdige bekwaamheden zijn Oud. Shupe in de Nederlandse Zending zeer te stade gekomen. Op voorbeeldige wijze presideerde hij de

districten, waarover hij geplaatst werd. Zijn energie en onvermoeide ijver zijn velen tot voorbeeld geweest. Door zijn werk zijn vele mensen tot een erkenning van de waarheid gekomen en tot de Kerk toegetreden. Zijn vele vrienden zullen immer met warme genegenheid aan hem denken.

Moge de Here al deze zendelingen, die inmiddels op de datum van hun ontslag naar hun tehuis in Amerika zijn teruggekeerd, rijkelijk zegenen met datgene, wat zij nodig hebben, maar bovenal met een steeds groter wordend getuigenis van de waarheid der boodschap, die zij gedurende twee en een half jaar gepredikt hebben tot het Nederlandse en Belgische volk.

VERPLAATSING VAN ZENDELINGEN.

Op 16 Juli j.l. kwamen weer vijf zendelingen in ons land aan. Hier volgen hun namen en de plaatsen, waar zij hun arbeid hebben aangevangen: Michiel en Grietje Z. Baptist te Groningen; Laurens W. en Neeltje Groen te 's-Gravenhage; Albert D. Holyosk te 's-Gravenhage.

Op 2 Augustus j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Robert W. Willis van Amersfoort naar Antwerpen, België; Kenneth A. Glauser van Gent, België, naar Antwerpen; Allen R. Schvaneveldt van Antwerpen, België, naar Gent (als gemeentepresident); Stanley L. de Jong van Antwerpen, België, naar Rotterdam Noord (als gemeentepresident); Robert R. Smith van Amersfoort naar 's-Gravenhage.

Op 11 Augustus j.l. werden de navolgende overplaatsingen bekend gemaakt: Boyd Davis van Sneek naar Amsterdam Noord; William B. Hesterman van Amsterdam Noord naar Amsterdam Zuid; Hyrum Plaas van Harlingen naar Amsterdam Zuid; Golden W. Woodruff van Groningen naar Zeist; Thomas V. Rasmussen van Zeist naar Groningen; Joseph G. Wood van het Hoofdkantoor der Zending naar Harlingen; William C. Marz voor tijdelijk naar Leeuwarden.

VERTROKKEN.

Ook deze maand vertrokken er weer vele leden naar Amerika. Hier volgen hun namen en de gemeenten, die weer vele goede krachten moesten missen:

Op 13 April j.l. uit Antwerpen: Constantinus de Groof.

Op 8 Juli j.l. uit de gemeente Rotterdam Zuid:

Arie van Wensveen; Aartje van Wensveen-van Vliet; Donald A. van Wensveen.

Op dezelfde datum uit de gemeente Amsterdam:

Johannes Linning; Elisabeth Linning-Tau en Elisabeth, Johannes, Leonardus en Rudolf Linning.

Uit de gemeente Utrecht:

Frederik v. d. Veur en Reinje v. d. Veur-Reitsema.

Op 12 Juli j.l. uit de gemeente Delft:

Pieter v. d. Toolen; Johanna B. v. d. Toolen-v. Zeben en S. Elisabeth, Johannes A., Dirk, Helena en Johanna C. v. d. Toolen.

Op 19 Juli j.l. uit de gemeente Leiden:

Johan Nijkiel en Catharina M. Nijkiel-Visser.

Op 22 Juli j.l. uit de gemeente Schiedam:

Cornelis J. de Ronde; Elisabeth de Ronde-Westhoff; Elisabeth en Willem de Ronde.

Op 5 Augustus j.l. uit de gemeente Schiedam:

Cornelis v. d. Pas; Christina J. v. d. Pas-v. d. Wijngaert; Maria C. H. en Henriëtte J. C. v. d. Pas; Elisabeth Jacobs.

Op dezelfde datum uit de gemeente Rotterdam Zuid: Willem M. Baak; Hilligje A. Baak-Rijsdijk; Neeltje en Marinus W. Baak; Dirk Allart; Willem A. van Leer en Geertruida van Leer-Mookhoek; Maaïke Haarbrink-Stok en Maria J. Haarbrink.

Stelt U belang in de geschiedenis van het „Mormoonse”
volk? Leest dan het boek:

WHAT OF THE MORMONS?

door Gordon B. Hinckley.

Dit boek mag in geen boekenkast ontbreken.

Prijs per exemplaar f 2,50.

Gebeurtenissen in de Zending

DOOPDIENSTEN.

Op 5 Juni j.l. werd te Soerabaja, Indonesië, gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Madelon E. N. Poolman-Gyr.

Op 26 Juni j.l. werden te Antwerpen gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Maria A. Pooters; Maria C. Bal-Schollaert; Jeanne M. Bal; Hiltje van Ouytsel-de Jager; Calixter G. v. d. Wijngaert; Maria L. v. d. Wijngaert-v. d. Loock; Clothilda Smits-Jansen en Simone P. E. Smits.

Op 14 Juli j.l. werden te Antwerpen gedoopt en tot lid der Kerk bevestigd: Ferdinand van Ouytsel en Melanie E. van Ouytsel-Schneider.

INGEZEGEND.

Op 19 Juni j.l. werd te 's-Gravenhage ingezegend: Peter Rens, zoon van Jacobus Rens en Susanna Roelofs.

Op 10 Juli j.l. werd te Rotterdam Zuid ingezegend: Geertruida van Leer, dochter van Dirk van Leer en Alessandrina Faccioli.

Br. en Zr. Kracht, wier zontje op 9 Mei j.l. werd ingezegend, wonen te Harlingen en niet in Leeuwarden, zoals in ons vorig nummer werd vermeld.

GEORDEND.

Op 3 Juli j.l. werd te Deventer Willem J. Meister Sr. tot Priester geordend, terwijl Cornelis Meister op die datum tot Diaken werd geordend.

Op 10 Juli j.l. werd te Delft Pieter v. d. Toolen tot Ouderling geordend.

Op dezelfde datum werden te Hilversum Evert Dijkhuizen, Willem van Zeben Jr. en Gererd B. van Zeben tot Priester en Isaak Beuk tot Leraar geordend.

Te Dordrecht werd op die datum tot Priester geordend Pieter C. van Schelt.

Te Rotterdam Noord werden op genoemde datum Gijsbert A. Rietveld en François Melaerts tot Leraar en Cornelis Romijn, Cornelis Maquelin en Lourens Stolk tot Diaken geordend.

Op 24 Juli j.l. werd te Schiedam Cornelis v. d. Pas tot Priester geordend.

WIJZIGINGEN IN BESTUREN.

Met ingang van heden werd wegens vertrek naar Amerika Oud. J. W. P. Hamel met een woord van dank ontslagen als President der Genealogische Vereniging in de Nederlandse Zending.

In zijn plaats werd aangesteld: Geminianus Diender, Koningin Emmakade 84, 's-Gravenhage, met als secretaris: Wicher Panman, Vaalrivierstraat 33, 's-Gravenhage.

Ook een nieuw J.V.O.O.V.-hoofdbestuur werd samengesteld:

Presidente: Geertruida M. Otto, Nwe Prinsengracht 51, Amsterdam; 1e Raadgeefster: Johanna Roelfsema, Nolenstraat 28, Rotterdam; 2e Raadgeefster: Fijtje Koster, Hoofmanstraat 17, Haarlem; Secretaresse: Wilhelmina Leeflang, Nwe Binnenweg 184, Rotterdam.

Het Jeugdwerk-hoofdbestuur werd terzelfdertijd ontslagen met een woord van dank voor het vele mooie werk, verricht in het belang van de jeugd van Zion. Zendinge Margaret v. d. Graaf, werkzaam op het Hoofdkantoor der Zending, werd aangesteld als Presidente in de plaats van zr. Loura Leeflang-Roth.

OVERLEDEN.

Op 29 Juni j.l. overleed te St. Jacobi Parochie Ouderling Dirk Pieter Kramer op de leeftijd van twee en zeventig jaar.

Op 8 Juli j.l. overleed te Amsterdam Anna van Setten-Kreuzer op de leeftijd van ruim vijf en zeventig jaar. Zr. van Setten was, evenals Oud. Kramer, gedurende vele jaren een getrouw lid der Kerk.

Moge God de nabestaanden van deze zuster en broeder de kracht schenken hun groot verlies te dragen.

SPECIALE GEBEURTENISSEN.

Er zijn in deze maand maar weinig bijzondere dingen in de gemeenten geweest. Hier volgt het verslag van onze correspondenten:

Op 19 Juni j.l. trok de Amsterdamse Zondagsschool er op uit met drie grote autobussen. In Schoorl en Bergen vermaakte men zich in de duinen en bossen.

En op 5 Juli j.l. trok de Z.H.V. der Amsterdamse gemeente er op uit voor haar jaarlijks uitstapje. De zusters gingen, ook per autobus, naar de Hoge Veluwe, waar zij zich uitstekend vermaakten.

Te Amsterdam over het IJ werd op 9 Juli j.l. een afscheidsavond gegeven voor Oud. Albert P. Sieverts, waar hij geruime tijd de gemeente heeft gepresideerd. De afscheidsavond, hem aangeboden, werd gegeven in de blauwe zaal van het Zonnehuis. Het was een heel prettige avond, die lang in de herinnering zal blijven voortleven van zowel de familie Sieverts als degenen, die op deze avond aanwezig waren.

Wat komt:

28 Augustus 1949

Districtsconferentie te Amsterdam

in de kleine zaal van Gebouw Krasnapolsky,
Warmoesstraat.

Ochtendienst	10 uur
Priesterschapvergadering	12 uur
Avonddienst	4 uur

Onze Groningse correspondentie begint haar brief met de volgende woorden: „Er is weinig nieuws uit Groningen, maar u moet niet denken dat we stil zitten,” en dan vertelt zij, dat in onze gemeente in het hoge Noorden en in Winschoten iedere week speciale openbare vergaderingen gehouden worden, die altijd veel belangstelling trekken. Maar zij vermeldt ook nog twee „speciale gebeurtenissen”:

Op 23 Juli j.l. heeft de O.O.V. namelijk een uitstapje gemaakt naar Paterswolde, terwijl men en passant een bezoek bracht aan de hortus botanicus, waarvoor veel belangstelling bestond.

Op 3 Augustus j.l. ging de Zondagsschool er op uit, zoals ieder jaar door de gehele Nederlandse Zending door de Zondagsschool wordt gedaan. De Groningse Zondagsschool ging naar Norg in Drente, waar men in een grote speeltuin de dag doorbracht.

Zoals wij reeds elders in dit blad meldden is ook de Haagse Z.H.V. er voor haar jaarlijkse ontspanningsdag op uit getrokken. De tocht ging naar 's-Hertogenbosch en de Oisterwijkse Vennen.

Te Utrecht bood het Jeugdwerk op 30 Juli j.l. een aardig gevarieerd programma aan. De avond werd georganiseerd met het doel gelden bijeen te brengen voor de kas van het Jeugdwerk. De opzet is volkomen geslaagd.

BOEKENNIEUWS

Vul Uw boekenkast aan, indien één der onderstaande uitgaven daarin ontbreekt:

JEZUS DE CHRISTUS (Deel I)

door Dr. James E. Talmage

Prijs per exemplaar f 2,25

DE PAARL VAN GROTE WAARDE

Prijs per exemplaar f 1,50

EEN REDELIJKE THEOLOGIE

door Dr. John A. Widtsoe

Prijs per exemplaar f 0,60

DE LERINGEN VAN JOSEPH SMITH

Prijs per exemplaar f 2,25

HET LEIDERSCHAP VAN JOSEPH SMITH

door John Henry Evans

Prijs per exemplaar f 1,10